

د ډاکټر علي خېل درياب په مجموعه "د رنگونو درياب" کښې د پښتو محاورې پکارونه: يوه تحقيقي مطالعه
**The Usage of Pashto Idioms in Dr. Ali khel Daryab's collection " Da Rangunu Daryab:
An Exploratory Study**

ډاکټر شهاب الدين¹
ډاکټر بادشاه روم²

ABSTRACT

Dr. Ali Khail Daryaab, a prominent figure in modern Pashto ghazal poetry, has distinguished himself through his unique style and profound linguistic mastery. Having published eight collections of poetry, his work is a testament to his artistic brilliance and deep connection with the Pashto language and its cultural nuances. This article delves into his poetic collection Da Rangunu Daryaab, with a particular focus on the use of idioms, a defining feature of his creative expression. Through a detailed examination of the idiomatic richness in this collection, this study provides insights into Ali khel Daryaab's innovative approach to idioms in Pashto ghazal, offering a framework for students and researchers to understand and appreciate the nuanced and correct usage of idiomatic expressions in his work. This analysis not only highlights Ali khel Daryaab's contribution to modern Pashto literature but also serves as a valuable resource for exploring the intersection of language, culture, and poetic art.

Key words:

Dr. Ali khel Daryab, Pashto, Modern, Poet, Ghazal, Unique, Style, Linguistic, Mastery, Artistic, Brilliance, Collection, Da Rangunu Daryab, Idiomatic richness, Valuable resource, language, Culture, Poetic Art.

"د رنگونو درياب" د ډاکټر علي خېل درياب اتمه شعري مجموعه ده. يوسل پينځلس غزلې پکښې راوړلې شوي دي. په پښتو ادب کښې داسې کتاب چې صرف د غزلو بېلگه وي چې نه نظم لري، نه قطعه، نه رباعي او نه نور شعري صنف يو منفرد کتاب دے. دا کتاب که يو خوا ته د مادي فولکلور او د نيم مادي فولکلور بلها اشعار لري نو د غېر مادي فولکلور په حواله هم ډېر شتمن دے. د غېر مادي فولکلور په منظومه برخه کښې ټپې، روزمرې، اړونه، متلونه او ورسره ورسره محاورې هم شاملې دي. د ډاکټر علي خېل درياب "د رنگونو درياب" کښې تقريباً پنځوس محاورې راوړلې شوي دي. محاوره د دوه يا درې لفظونو نه جوړېږي چې په مجازي معنو کښې په استعمال کښې راوړلې شي. د محاورې باره کښې لعل بادشاه خيال داسې ليکلي دي.

"محاوره مکمله جمله نه وي بلکې دا په خپله د يوې بلې جملې محتاجه وي محاوره په خپله د يوې بلې داسې جملې محتاجه وي چې د محاورې استعمال پکښې په صحيح توگه اوکړې شي. او سره پرې په اسانه پوهه شي."¹

محاورې په اصلي معنو کښې خبرې اترې دي. خو په اصطلاح کښې د اصل زبان خبرو او د دغه خبرو اترو انداز او اسلوب ته محاوره وئيلې کيږي خو داسې هم نه ده چې د اصل زبان هرې خبرې يا خبرو ته روزمره

¹ ليکچر گورنمنټ ډگري کالج جوړ بونير

² ايسوسي ايت پروفيسر شعبه پښتو يونيورسټي آف ملاکنډ

وئيبلے شي د روزمره معنی او مفهوم وسيع وي خو محاوره به محدودده معنی او مفهوم لري. د محاورې په باب کښې د پروفېسر فضل ميرختک يو اقتباس مخې ته راوړو چې د محاورې وضاحت نور هم اسان شي.

"د محاورې نه مراد هغه افعال دي چې د بل فعل يا اسم سره يو ځاے شي او د حقيقي معنې په ځاے مجازي معنی مراد اولري. لکه اوبه څښل محاوره نه ده او ښکې څښل محاوره ده داسې روټې خوړل محاوره نه ده ولې غم خوړل، سوگند خوړل او د هوکه خوړل محاورې دي."²

محاوره هم لکه د متل د غېر مادي فولکلور اهم جز دے. د دې جوړونکے يو کس او يو خاندان نه بلکې ټول اولس په شريکه وي. د محاورې په باره کښې بوډا خېل داسې ليکلي دي.

"محاوره د يو شمېر لفظونو داسې بنائسته ترتيب و ترکیب دے چې د اصلي معنو په ځاے مستعار مطلب په ډېره مهذبه او موثر ډول ښکاره کوي محاوره هم لکه د متل فولکلوري ادب توکے دے. د دې زېږونکي يو کس نه بلکې ټول اولس وي."³

لنډه دا چې محاوره هم لکه د متل د اولس ژوند ته لاره روښانه کوي ولې چې محاوره د عقل، پوهې او ذهانت نه ډکه وي. ډاکټر علي خېل درياب څه نوي او څه زړې محاورې په ليک کښې خوندي کړې دي چې پکښې اور لگول، په زړه گټه کېښودل، په ډکه خله خندل، لارې څارل، زړه تورېدل، رڼا ترورېدل، زړه سپينېدل، ستوري شمارل، گوتې کول، تسمې ويستل، لاس اخستل، لوبې کول، شگې شمارل، لاره نيول، زړه چاودل، پلپولک مړل، د سر نه نيول، زړه تشول او څه نورې محاورې هم شاملې دي. ډاکټر درياب دغه محاورې دومره په خوند خوند استعمال کړي دي چې په لوستو کښې خوند هم کوي او مزه هم کوي او ورسره ورسره د ژبې په پراختيا کښې لومے لاس هم لرلے دے. لکه دا محاورې او گورۍ.

۴. اور لگورل:

"خومره بې درده ئې زما دي هډو خيال اونه کړو
زما د خوږ زړه په ارام باندي دې اور اولگوو"⁴

"وخت او حالت د محبت په دښمنۍ راغلي
دريابه اور زمونږ په هره منصوبه لگوي"⁵

"تا د بېلتون لمسو کښې ونغښته
تامي د ژوند په اونه اور اولگوو"⁶

۷. په اور کښې نيول: چا ته ډېره مشكله جوړول. ډېر زيات نقصان ورکول. په چا ترس نه راتلل. دا محاوره ئې داسې راوړي ده.

"مونڙئي نيولي يوپه اور کڻي دواڙه
د وخت په سترگو کڻي نمک نشته"⁷

۸. په مري کڻي اوبه ښکارېدل: ډېر ښائسته ښکارېدل. د چا ډېر زيات صفت کول. د چا د يو ښائسته څيز سره
مناسبت ورکول.

"ښاپېري ئي د گرد نه وي په سيالي کڻي
د هغي خو اوبه ښکاري په مري کڻي"⁸

۱۰. په اور نيول: سزا ورکول. ظلم او زياتي کول ناکړدي، تکليف رسول، چا له داسې سزا ورکول چې زړه ئي
خوږ شي.

"تا چې مئينان په اور نيولي دي
دا خو دې رقيب ه د اولاد او وځه"⁹

۱۱. په زړه گټه کېښودل: د دې نه مطلب ځان صبرول دي. د يوې خبرې نه په قلاږه کېښاستل دي.

"ته چې تللي ما په زړه تيره کېښوله
ته چې پاتي شوي نو زړه مې دې لېوال کړو"¹⁰

۱۲. په زړه کڻي اوسېدل: څوک په ځان ډېر گرانول. درناوي زياتېدل. قدر سپوا کول. هر وخت وريادېدل.

"ته که مې د زړه نه هر څو اوباسې
زه به دې هم بيا په زړه کڻي اوسمه"¹¹

۱۳. په ډکه ځله خندل: ډېره خوشحالي کول. د ډېرې خوشحالي ارمان کول.

"ما په ډکه ځله چرته خندلې دي
ما خو په دردونو کڻي ژوند کړم دے"¹²

۱۴. تسمې ويستل: تباهي او بربادي کول. مشکلات راتلل. گرانې کړمې، دردونه او تکليفونه راتلل.

"چې تسمې ئي د سړي ويستلي نه وي
هېرول د محبت دومره اسان دي"¹³

۱۵. ځان له کار کتل: په غم او مصيبت اوږېدل. داسې کار کتل چې زړه او بدن دواړه پرې پرېشانه شي.
عاشقي شورو کول. مئينېدل.

"خان له به کار گوري ارومرو پوهېر مه زه
زما په خله خو غنم رنگه جینی نه سمېرې"¹⁴

۱۶. خوا یخېدل: زړه خوشحالېدل. خواهش او ارمان پوره کېدل. د خوا مطلب روح او نفس خو دلته ئې زړه
معنی اخستې شي. چې دشمن ته زیان او تاوان ورسې نو د بنده خوا یخه شي.
"خوا دې یخه د سنگینو ارادو کړه
دا ژوندون راباندې تنگ کړه بیا به ځې"¹⁵

۱۷. د زړه نه ویستل: هېرول. د یو چا سره رابطه نه ساتل. راشه درشه ختمېدل د سوچ او خیال نه ویستل.
بې غوري کول.

"بیا خو به دې زه د زړه نه ویستې يم
سوچ ته چې دې گام په گام کېنې نه راحم"¹⁶

۱۸. د سر نه نیول: په چا په دروغه دعوی کول. د خبرې اصل راز او حقیقت معلومول. په څه چل ول د چا نه د
راز خبره معلومولو یا ایستلو ته د سره نیول وئیلې شي.
"دا وختونه خود هر څه نه خبر دي
دا وختونه هسې مانيسې د سر نه"¹⁷

۱۹. د زړه زخمونه شمارل: گران کار کول. هره سخته په ځان تېرول او وړل.
"چرته ورگډ په لاله زار کېنې يم مه
کنه زخمونه مې د زړه شمارمه"¹⁸

۲۰. درنې سپکې وړل: هره خبره منل. د بل دپاره جائز او ناجائز کار کول. د بل هره خبره په خوشحالی سره
منل. ځان بل ته سپارل او حواله کول.

"تا ذوق جماله غورځولې يم
ځکه خو درنې سپکې د بنسکلو وړم"¹⁹

۲۱. د اوسپني خپلې اخستل: ډېر گران او اوږد کار له غاړه ورکول. د اوږدې مودې پورې یو کار اغاز کول.
"اوس خو به په تا پسې د اوسپني خپلې واخلم
اوس خو به د سترو فاصلو سره مخ کېرمه"²⁰

۲۲. دلته اقبال شاکر هم دغه محاوره ډېره زړه راښکونکي راوړي ده. لکه دا شعر

"د اوسپني خپلی چې په غزل پسې زړې کړې
شاکره نو شاگرد چرته د گران به درنه جوړ شي"²¹

۲۴. زړه تورېدل: د څه څيز، بنيادم يا کار نه مرا خوا کېدل. لکه داشعر وگورئ چې دا محاوره ئې څومره
خوندوره راوړي ده.

"دا چې زړه زما تورېږي د هر څه نه
لکه زه چې دې ويستلې يم د زړه نه"²²

۲۵. زړه شين کول: په څه کار، روزگار، کړاو، خواري او محنت مشقت کېږي ډېر سترې کېدل.

"کله کله په بوسه راله زړه شين کړي
کله کله دې چېرې ان شمه شومتوب ته"²³

۲۶. زړه شين کېدل: زړه شين کول او زړه شين کېدل دواړه يو څيز دے د دې مطلب هم دغه جوړېږي چې
ډېره زياته سخته او تکليف تېرول. خواري او کړاو کول.

"په کتلو لټولو مې زړه شين شو
د رنگونو په درياب کېږي رانه ورک دے"²⁴

۲۷. زړه تشول: يو بل چا ته خپله پاكي بيانول. گيلې کول. کله کله دا محاوره ډېره ښکلي استعمال شي.
دلته گل بام د ډاکټر درياب کور ته اشاره ده.

"دا ځلې به ډک زړونه يو بل ته تشول غواړي
دا ځلې چې راشې ډېرې شپې به په گل بام کوو"²⁵

۲۸. زړه کېږي اوبه کېدل: يو مرض اوږدېدل. د يو کار د لاسه ډېر سترې کېدل.

"بيا به ملازې دې د بڼو اوږم
بيا مې د زړه زخم کېږي اوبه کېږي"²⁶

۲۹. زړه تورېدل: د څه خبرې نه، د څه شي نه، د څه کار نه يا بنيادم نه زړه بد شي مور شي او بې پروا شي او په
زړه کېږي نفرت پېدا شي يا چې کله بنده ته حرام حرام او گناه گناه نه ښکاري او د چا په وېنا غوږ نه
ږدي.

"کله کله مې دا زړه د ځانه تور شي
کله کله چې راگوري په ژړا شي"²⁷

۳۰. زړه چاودل: د څه محنت او کړاو له کبله سترې کېدل يا په څه مرض کېنې ډېر کېدل يا د چا د ناکړدو له کبله تنگ راتلل. د زړه د تنگ والي حالت او کيفيت ته زړه چاودل وائي.
"د يو چا نه مې گيلې دي زړه مې چوي
تنهائي ده فاصلې دي زړه مې چوي"²⁸

۳۱. زړه صبرول:

"زړه هاغنه گلونو نه زړه صبر کړه
نور د ديدنونو نه زړه ز صبر کړه"²⁹

۳۲. رڼا ترورول: ظلم کول. د چا سره تعلق ختمول. چاله وخت نه ورکول، څوک اول اشنا کول او بيا هېرول.
"تا زما د روح تيارې دي رڼولي
په ترورولو د رڼا به خفه کېږم"³⁰

۳۳. ستوري شمارل:

"ته خو کوي د بې غمۍ خوبونه
د اسمان ستوري گوري زه شمارمه"³¹

۳۴. ستوري شمارل: ډېره زياته سخته په ځان تېرول. گران کار کول. دلته ترې مطلب شوگيره کول هم اغستې شي.

"شمارل مې تر سحره پورې ستوري
په حرام حرام کېنې يو ساعت اوډه ووم"³²

۳۵. شگې شمارل:

"نور دې د سره انتظار نه كوم
نورې د سره شگې نه شمارمه"³³

۳۶. کور نغرمه وړاندېدل: او په نه خبره وړاندېدل

"د حالاتو خو دې کور نغرمه وړان شي
چې زمونږ سره په نه خبره وړان شي"³⁴

۳۷. گوتې شمارل: په چا پسې ارمان کول. انتظار کول. د لیدلو ارمان کول.
"زه هم پوره سودايي شوو یمه
گوتې په تا پسې دغه شمارمه"³⁵

۳۸. گوتې شمارل: په شدت سره انتظار کول. د چا د لیدلو اشتیاق لرل.
"یو ورسره گوتې د فریب کوي
بل ئې د راتلو په گوتو شمار کوي"³⁶

۳۹. گوتې کول: د هوکې کول، ځان په غره ډوبه کینې ساتل. انې بهانې کول.
"یو ورسره گوتې د فریب کوي
بل ئې د راتلو په گوتې شمار کوي"³⁷

۴۰. لاس لرل:

"د وختونو د حالاتو نه سربرېره
ته هم لاس لرلې زما په بریادی کینې"³⁸

۴۱. لاس اخستل: په ډډه کېدل. یو طرف ته کېدل. غم غرض نه ساتل. سائید ته کېدل.
"ستا د انتظار نه به لاس واخلمه
سیخ به مې د زړه نه څنگه اوباسم"³⁹

۴۲. لوبې کول: سختې راپېښېدل. مصیبت راتلل. گرانه جوړېدل. "د رنگونو دریاب" کینې دریاب صاحب
دا محاوره داسې راوړي ده.

"ستا گونه ئې ورانه کړه په مائې لوبې اوکړي
دا ځل به د رسم نه تابیاد انتقام کوو"⁴⁰

۴۳. لارې څارل:

"لارې په غلا باندي دریاب ته څاري
اکثر د کور په دېواله ژاري"⁴¹

۴۴. لارې څارل: انتظار کول. ډېر ژر فریاد کول. په طمع وخت تېرول.

"په لوندو سترگو دريا به لاري څارم
د خپل کور د نړېدلې دېوالونو نه"⁴²

۴۵. لاره نيول: زورورتيا کول. مخ نيوي کول. خپل ځان غاوره حسابول.
"زموږ لاره نيوې نه شه شي
د رسمونو څه دېوال دے"⁴³

۴۶. نيمه نه پاتي کېدل: مطلب ډېره کمزوري کېدل. ځپل کول. ناتوانه کېدل.
"په ژړا ژړا دې ځان د کاره اوويست
څېر شوې يم چې نيمه پاتي نه يې"⁴⁴

۴۷. وختونه رانيول: په لار راتلل، حساب کتاب کول، راگېرول.
"ډمه وار زما او ستا د فاصلو دي
ما وختونه رانيولي د گربوان دي."⁴⁵

۴۸. وختونه راگېرول: د ناممکن کار ممکن او اسان جوړول. وار راتلل.
"يو ځل به زه ترې انتقام اخلمه
يو ځل به زه کړمه راگېر وختونه"⁴⁶

مختصراً مونږ دا وئيلې شو چې دريا ب صاحب چې کومې محاورې په دې شعري ټولگه "د رنگونو دريا ب" کېښې راوړي دي دلته که يو خوا د ژبې په پراختيا کېښې ډېر لاس لرلې دے نو بل خوا په معنی کېښې کېښې ئې ژورتيا او په خيالاتو کېښې سپېڅلتا هم پېدا کړې ده. د ژبې په تحريري ادب کېښې يو ځانگړې مقام لرلې دے. او نواياته ملغلرې ئې د پښتو ادب د غېر مادي فولکلور په شکل کېښې راځاے کړي دي.

References حواله جات)

- ¹ خيالي، لعل بادشاه، د پښتو متلونو تهذيبی ولساني مطالعه، (د ایم فل تحقيقي مقاله)، علامه اقبال اوپن يونيورسټي اسلام اباد، دي پرنټ مېن پرنټرز، پېښور، 2012ء، مخ 34
- ² خټک، فضل مير، پروفيسر، فضليات، پېښور، اعراف پرنټرز محله جنگي، دريم اشاعت، جولائي 2021ء، مخ 469
- ³ بوډا خېل، وکیل، خېرال حکيم، حکيم زئے، د پښتو محاورې، لاهور، نديم يونس پرنټرز، دريم چاپ، 2011ء، مخ 5
- ⁴ دريا ب، علي خېل، ډاکټر، د رنگونو دريا ب، سوات، گران خپرنديوه ټولنه، اکتوبر 2024ء، مخ 131

- 5 همدغه اثر، مخ 131
- 6 همدغه اثر، مخ 122
- 7 همدغه اثر، مخ 122
- 8 همدغه اثر، مخ 142
- 9 همدغه اثر، مخ 247
- 10 همدغه اثر، مخ 241
- 11 همدغه اثر، مخ 203
- 12 همدغه اثر، مخ 212
- 13 همدغه اثر، مخ 73
- 14 همدغه اثر، مخ 257
- 15 همدغه اثر، مخ 180
- 16 همدغه اثر، مخ 113
- 17 همدغه اثر، مخ 87
- 18 همدغه اثر، مخ 134
- 19 همدغه اثر، مخ 174
- 20 همدغه اثر، مخ 263
- 21 شاکر، محمد اقبال، ریڈی رنگی اوبہ، پبسنور، عامر پرنٹنگ پریس، دریم حل، 2013، مخ 106
- 22 دریاب، علی خیل، ڈاکٹر، درنگونو دریاب، مخ 80
- 23 همدغه اثر، مخ 94
- 24 همدغه اثر، مخ 97
- 25 همدغه اثر، مخ 53
- 26 همدغه اثر، مخ 249
- 27 همدغه اثر، مخ 226
- 28 همدغه اثر، مخ 236
- 29 همدغه اثر، مخ 192
- 30 همدغه اثر، مخ 124
- 31 همدغه اثر، مخ 134
- 32 همدغه اثر، مخ 242
- 33 همدغه اثر، مخ 134
- 34 همدغه اثر، مخ 238
- 35 همدغه اثر، مخ 134
- 36 همدغه اثر، مخ 166

- 166 همدغه اثر، مخ³⁷
143 همدغه اثر، مخ³⁸
49 همدغه اثر، مخ³⁹
53 همدغه اثر، مخ⁴⁰
51 همدغه اثر، مخ⁴¹
161 همدغه اثر، مخ⁴²
207 همدغه اثر، مخ⁴³
82 همدغه اثر، مخ⁴⁴
132 همدغه اثر، مخ⁴⁵
105 همدغه اثر، مخ⁴⁶